

Ж

ивопис на шовку, олійні праці, графіка представлені на виставці художниці з Южного Лариси Дем'янишиної під назвою "Мелодія степу". Працює виставка в Одеському художньому музеї.

Підтвердження майстерності

ЯК СВИДЧИТЬ назва, у центрі світосприйняття авторки картин застається краса цього світу, відчуття життя як свята. Одна олійна річ так і називається — "Свято" (1998 р.). У цьому ж році був написаний "Дворик у Габрово", що навіює безмежний спокій. Великі маки, зображені на шовку — "У світлі любові", "Макове світання" (2003 р.), — чинять приблизно те саме, обкидаючи глядача оберемками позитивної енергії. Художниця запрошує довіряти світові, який в основах своїх є казковим ("Різдво і коляда" — 2003 р., "Світла ніч" і "Занурюючись у минуле" — 2001 р., "Мелодія степу" — 2004 р.), любити і світ ("Косий дощ", "Вітрила", "Вилко-

ве", "Вартові моря"), і самих себе ("Катя" — 2001 р.).

У такому світі можна подбати про духовність ("Ангел-хранитель Южного" — 1997 р., "Ангел Карпат" — 2002 р.), згадати історію ("Свідки старовини", "Яновець" — 2004 р.).

Мені вже доводилося писати про творчість Л. Дем'янишиної. Бачені колись полотна сприймаються у гармонії з новими. Картини, створені за останні рік-півтора, викликають підвищену увагу. "Ранок у горах" (2005 р.) на шовку нагадує минулі роботи художниці. Але "Сонячний ранок" (2006 р.) позначений уже декоративною стилістикою. Не можу не порівняти сюжетів "Вітрила", "Над лима-

ном" (2003 р.) і "Озеро" (2005 р.). У попередніх роботах вода й човни зображені як самодостатня краса для очей. У минулорічній картині подається порівняння старого човна, що притулився в затінку дерев біля берега, і човнів-стріл швидкісної регати. Тут уже — концепція, тут — порівняння руху і застою, молодого і давнього, модерного і звичного... Художниця більше придивляється до людей, їхніх облич: "Ганна", "Гена", "Голова дівчини" (2005 р.). Мені здається, що спокійна

споглядальність у ній поступається потроху місцем пристрасті зрозуміти явище в деталях, пізнати його філософію.

Як у кожній виставці, і зараз Л. Дем'янишина демонструє чудове відчуття колористики, природності лінії. Підтверджує свою майстерність.

На знімках: Л. Дем'янишина; мистецтвознавець В. Островський біля свого портрета, виконаного художницею.

Матеріали сторінки підготував Микола ПОДОЛЯК



Фото Володимира МАМАЄВА

